

תלמודו בידו

דף לא עמוד א

- א] לר' יהודה שטהור שנכנס לעזרה חייב לטבול להזכירו
טומאה ישנה שאולי בידו, האם חציצה חוצצת ?
- ב] הבא להכניס אחד מאבריו לעזרה, האם טעון טבילה ?
- ג] העומד מחוץ לעזרה ובא לשחוט קרבן בסכין ארוכה,
האם טעון טבילה ?
- ד] היכן הכהן גדול טובל ביום הכיפורים ?
- ה] למה שימש מעיין "עין עיטם", וכמה היה גבוה מקרקע
העזרה ?

- א] חוצצת. כי כל שתקנו חכמים כעין דאורייתא תקנו.
- ב] טעון טבילה. שהרי מצורע שמכניס בהונותיו בלבד לעזרה טובל קודם.
- ג] בן זומא [שסובר שחייב טבילה לטהור קודם שיכנס לעזרה הוא מן התורה]:
ספק אם חייב טבילה שמא ימשך אחר הסכין, ויכנס לעזרה.
חכמים [שסוברים שטהור הבא לעזרה אינו טעון טבילה, מלבד מצורע בשמיני שלו]:
ספק אם טהור שעושה עבודה חייב טבילה, ואף כשעומד מחוץ לעזרה.
- השחיטה עצמה כשרה, שנאמר "ושחט את בן הבקר לפני ה'", ודרשו
שהקרבן צריך להיות לפני ה', אבל השוחט אינו צריך להיות לפני ה'.
- ד] טבילה ראשונה: בחול, על גבי שער המים, בצד לשכת הכהן גדול.
שאר הטבילות: בקודש, בתוך העזרה, בבית הפרוה וסמוך לכותל הדרומי.
- ה] עין עיטם: הוא מעיין מי נפתוח. והוא המקום הגבוה ביותר בארץ ישראל, וגובל
בנחלות יהודה ובנימין, וממנו הגיעו מים למקוה שעל שער המים.
גובהו: עשרים ושלש אמות. ששער המים שעליו היה המקוה, היה גבוה עשרים אמה.
ושיעור המקוה היה אמה על אמה ברום שלש אמות, והחזיק ארבעים סאה.
כשיעור המים הדרוש לכיסוי כל גופו של אדם בינוני בבת אחת.
- תקרת השערים עשויה שיש, ודי בעובי משהו כדי למנוע מהמים לחלחל לשער.